04/01/2022

Κοσμάς, Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας (1945-2022)

/ Γνώμες

καλὸν
Παράδεισο!

- Του Αρχιδιακόνου της Ιεράς Μητροπόλεως Ταμασού και Ορεινής, Ραφαήλ Μισιαούλη

Θρηνεί η Εκκλησία και ευρύτερα η Ορθοδοξία διά την σωματική απώλεια του μακαριστού πλέον Μητροπολίτου Αιτωλίας και Ακαρνανίας κυρού Κοσμά Παπαχρήστου, ο οποίος απεδήμησε προς Κύριο την 3η Ιανουαρίου 2022.

Διαβάζοντας στο βιβλίο «Ασκητές μέσα στον κόσμο» τόμος Α’ το κείμενο για τον βίο και την πολιτεία του παπά Ευστράτιου Παπαχρήστου από τα Σκουτερά Τριχωνίδος, ανέγνωσα ότι ήταν πατέρας του μακαριστού Μητροπολίτου Κοσμά.

Ήθελα πάντα να τον γνωρίσω τον Μητροπολίτη Κοσμά, για να πάρω την ευχή του και να ακούσω τις θαυμαστές εμπειρίες που έζησε στην οικογένειά του τόσο από τον πατέρα του όσο και από τον παππού του, παπά Χρήστο Παπαχρήστου, σύμφωνα με τα όσα ελέχθησαν στο βιβλίο αυτό για τον παπά Ευστράτιο.

Ώσπου με αξίωσε η Χάρις του Θεού να επισκεφθώ την Ιερά Πόλη του Μεσολογγίου, τον Αύγουστο 2018, και να φιλήσω το αγιασμένο χέρι του Μητροπολίτου Κοσμά.

Ένιωσα ότι βρισκόμουν ενώπιον ενός Αγίου Επισκόπου, ενός ταπεινού ποιμένος με βάθος πνευματικότητος. Ένιωσα ότι είμαι μηδαμινός μπροστά στο ύψος αυτού του πνευματικού γίγαντα, ο οποίος ήταν μικρός μεν στο σώμα αλλά με μεγάλη καρδιά.

Σύμφωνα με τα όσα ανέγνωσα για τον επίσκοπο αυτό, συμπεραίνω ότι υπήρξε κατά την έκφρασιν του Αγίου Γρηγορίου του Θεολόγου «..ἦν ὑψηλὸς μὲν τοῖς ἔργοις, ταπεινὸς δὲ τῷ φρονήματι, πρᾶος, ἀόργητος, συμπαθὴς, ἡδὺς τὸν λόγον, ἡδίων τὸν τρόπον, ἀγγελικὸς τὸ εἶδος, ἀγγελικώτερος τὴν διάνοιαν ἐπιτιμῆσαι γαληνὸς, ἐπαινέσαι παιδευτικός•…» (Λόγος ΚΑ’ εις τον Μέγα Αθανάσιο επίσκοπο Αλεξανδρείας).

Το κενό που αφήνει πίσω του δυσαναπλήρωτο. Τα αναπάντητα «γιατί» κατακλύζουν, ως καταιγίδα, τις σκέψεις των ανθρώπων.

Και όμως ο Θεός τον ήθελε πλησίον Του, να Τον διακονεί από το υπερουράνιο θυσιαστήριο . Τον κάλεσε κοντά Του, για να τον αναπαύσει από τους κόπους και να τον αμείψει από τις θυσίες, τους κόπους και πόνους του μάταιου τούτου βίου.

Οι λόγοι του ανέκαθεν ανέπαυαν τις συνειδήσεις των Ορθοδόξων, και αυτό το διαπιστώνει κανείς από τα κηρύγματά του στο διαδίκτυο και τις κατά καιρούς παρεμβάσεις του. Έδινε πλούτο στην ψυχή του και όχι στις ανέσεις του σώματός του, σύμφωνα με τον Μέγα Βασίλειο. Τίμησε τον Εθναπόστολο και Ισαπόστολο Κοσμά τον Αιτωλό, ο οποίος αποτελεί πρότυπο νεοελληνικού ήθους και αναστηλωτής του αυθεντικού ελληνορθόδοξου ιδεώδους, σύμφωνα με τον μακαριστό πατέρα Γεώργιο Μεταλληνό, τίμησε τον Άγιο Σπυρίδωνα επίσκοπο Τριμυθούντος της Κύπρου, στον οποίο είναι αφιερωμένος ο Μητροπολιτικός Ναός της Μητροπόλεώς του, στους οποίους προσπαθούσε διακαώς να ομοιάσει με την

αρχιερατική του στάση σε διάφορες κρίσεις που είχε να αντιμετωπίσει η Εκκλησία μας, χωρίς να υπολογίζει τι θα πουν οι άλλοι για τον ίδιο.
Ίδρυσε κοινωνικά παντοπωλεία, συσσίτια, έργα φιλανθρωπίας προς τους συνανθρώπους του. Αγωνιούσε για τους νέους της Μητροπόλεως του, συνομιλούσε μαζί τους, και αυτό αποδεικνύεται από τις φωνές των ανθρώπων που φώναζαν «ΑΞΙΟΣ» κατά την άφιξη του σκηνώματος του. Ακόμη δε η αγάπη του ποιμνίου του προς τον πνευματικό τους πατέρα, οι οποίοι αψηφώντας το κρύο, παρέμειναν όλο το βράδυ της 3ης Ιανουαρίου 2022 έξω από τον Μητροπολιτικό Ιερό Ναό του Αγίου Σπυρίδωνα στο Μεσολόγγι για την ολονύχτια αγρυπνία.
Λάτρευε «την στενήν και τεθλιμμένην οδόν την απάγουσα εις την ζωήν» (Ματθ.7,14).
Παραδοσιακός κληρικός, ο οποίος κρατούσε όλη την αυστηρότητα για τον εαυτό του και εξαντλούσε όλη του την επιείκεια για τους άλλους. Πνευματικός άρχοντας, που πάντα η αρχοντιά του συνοδευόταν με την ευγένεια που τον διακατείχε. Αφιέρωσε ολόκληρη τη ζωή του στην ομολογία και την προάσπιση της Ορθοδόξου πίστεως, της μόνης αληθινής πίστεως. Η λαμπρότητα της εξουσίας δεν τον άγγιξε, παραμένοντας ο ίδιος απλός ποιμένας της Εκκλησίας, σύμφωνα με μαρτυρίες.
Συκοφαντήθηκε, χλευάστηκε από αρκετούς, κατακρίθηκε κυρίως τον τελευταίο μήνα που έδινε μάχη να κρατηθεί στη ζωή και κάποιοι εξαπέλυαν τη χολή τους προς το σεπτό του πρόσωπο.
Ο μόνος λόγος που το έπρατταν είναι διότι ζήλευαν το πνευματικό του ανάστημα και δεν μπορούσαν να τον φτάσουν.
Μνημονεύουμε του ονόματος του μεγάλου σε αρετές και αξίες, αυτού αρχιερέως και τον παρακαλούμε να δέεται υπέρ όλων ημών.
Αιωνία και άληστος η μνήμη του ας είναι.